

Het onkruid op de akker

UIT "ZIE, UW KONING KOMT"

A. C. Gaebelein

Oorspronkelijke titel van het boek: An Exposition of the Gospel of Matthew
Oorspronkelijke uitgave: Loizeaux Brothers, Neptune, New Jersey USA

Over de schrijver

Arno Clemens Gaebelein (1865-1945) kwam als jonge immigrant in 1879 in de Verenigde Staten aan. Bekend is hij om zijn werk onder de in New York wonende Joden, maar ook om de vele bijbelconferenties die hij hield en door een reeks boeken die hij schreef. Hij was een intieme vriend van C. I. Scofield, en daardoor nauw betrokken bij de totstandkoming van de bekende Scofield Bijbel. Oorspronkelijk methodistisch predikant, voelde hij zich sterk aangetrokken tot de leer van "de broeders", wat ertoe leidde dat hij zich in 1899 losmaakte van alle kerkelijke verbindingen (hoewel hij zich nooit bij 'de broeders' gevoegd heeft). Van dezelfde schrijver is een commentaar op het Johannes-evangelie verschenen onder de titel: "Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd".

De gelijkenis van het onkruid op de akker:

In de tweede gelijkenis [na gelijkenis van de zaaier]¹ wordt het Koninkrijk der hemelen genoemd:

24 Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan iemand die goed zaad zaaide in zijn akker.

25 Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.

26 Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn.

27 De slaven van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan?

28 Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De slaven zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen?

29 Maar hij zei: Nee, opdat u bij het verzamelen van het onkruid niet misschien tegelijk ook de tarwe zelf uittrekt.

30 Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur. (Mattheüs 13:24-30, HSV).

Nadat Hij eerst nog twee andere gelijkenissen gesproken had, lezen wij dat de Heer in antwoord op de vraag van Zijn discipelen, hun mededeelt wat deze gelijkenis betekent:

36 Toen Jezus de menigte had laten weggaan, ging Hij naar huis. En Zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid op de akker.

37 Hij antwoordde en zei tegen hen: Hij die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen.

38 De **akker is de wereld**, het goede zaad zijn de **kinderen van het Koninkrijk** en het onkruid zijn de **kinderen van de boze**.

39 De vijand die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding van de wereld en de maaiers zijn engelen. (Mattheüs 13:36-39, HSV).

Het verband met de eerste gelijkenis¹ is duidelijk. We zien dezelfde Zaaier voor ons en het zaad is in de akker gezaaid die de wereld voorstelt. Maar de Heer zegt: "Het goede zaad zijn de zonen des Koninkrijks". Dit kan slechts betekenen, dat het goede zaad gezaaid en gevallen in goede grond, zoals wij in de eerste gelijkenis zagen, vruchten voortbrengt, en het woord van het Koninkrijk brengt de zonen van dat Koninkrijk voort. Gelijk brengt gelijk voort; de vrucht is overeenkomstig het zaad. De hoofdgedachte van deze gelijkenis is echter de vijand en zijn boze arbeid. Het is een arbeid om te verstoren zoals nog dikwijls in Oosterse landen voorkomt. De vijand wacht totdat zijn gehate buurman zijn zaad aan de aarde heeft toevertrouwd en gaat dan in de nacht, terwijl de men-

¹ Mattheüs 13:1-23.

sen slapen, het zaad van het onkruid uitstrooien. Niet voor het goede zaad opkomt en groeit, ontdekt het slachtoffer het verderfelijke werk van de vijand. De vijand is de duivel, zegt de Heer. Zoals van uit het goede zaad de zonen des Koninkrijks voortkomen, levert het verkeerde zaad de zonen van de boze.

Het is van belang te letten op het tijdstip en de manier waarop de vijand het werk van de Zaaier, de Zoon des mensen, trachtte te verstoren.

Wat de tijd betreft, onmiddellijk nadat de Zaaier het goede zaad gestrooid had, nam hij de kans waar; en het gebeurde “terwijl de mensen sliepen”. Zodra de Heer de waarheid had gebracht en de Heilige Geest gegeven had, begon de vijand zijn werk. In de dagen der Apostelen werd het werk van de vijand aangekondigd en het verkeerde zaad dat aan het eind van deze [kerk]bedeling volledig is gegroeid, kan gemakkelijk in het begin van de bedeling opgemerkt worden. De verborgenheid der goddeloosheid begon toen haar werk en het gaat voort tot het eind van de bedeling bereikt is, wanneer het volkomen openbaar zal komen. Terwijl de mensen sliepen, deed de vijand zijn werk. De Zaaier sliep niet: Hij sluimert of slaapt nimmer, maar de *mensen* sliepen. Zulk een onwaakzame toestand openbaarde zich spoedig in het begin der [kerk]bedeling. De eerste liefde werd verlaten en de vijand deed zijn werk.

Zijn wijze van werken was een namaak-zaad in de akker te deponeren. Het zaad van de dolik (een vergiftige grassoort op korenvelden) lijkt veel op tarwe. Als het opgroeit, kan het van het koren niet onderscheiden worden, maar het is verderfelijk onkruid. De **dolik vertegenwoordigt de leugen** die in de akker door de duivel werd gezaaid. Het is de verkeerde leer, een namaaksel van het geloof, dat eens en voor altijd de heiligen werd overgeleverd. De loochening van de Godheid van Jezus Christus, de loochening van de opstanding en van de inspiratie van de Bijbel, behoort tot het onkruidzaad dat in het eerste begin van het Christendom in de akker viel. In zeker opzicht gaat dit proces nog voort. Als de waarheid verkondigd en het Woord geleerd wordt, duurt het niet lang of de vijand brengt de **namaak** als de mensen slapen. Een andere les uit deze gelijkenis is het karakter van deze gehele bedeling. Het is boos. Satan is de god van deze eeuw, totdat het einde eraan komt. De vermengde toestand van goed zaad en verkeerd zaad, de zonen van het Koninkrijk en de zonen van de boze, blijft tot het eind bestaan. De knechten van de heer des huizes waren bereid het onkruid uit te roeien, maar dat werd hun niet toegestaan. **Het is een niet te verwezenlijken droom, om de wereld te hervormen**, het aanstotelijk kwaad uit te roeien, dronkemanschap en onzedelijkheid uit te bannen, de staat en de politiek te reinigen. Over dergelijke pogingen wordt nergens in het Woord van God gesproken. Mensen van Christelijke belijdenis nemen dergelijke arbeid uit zichzelf op en zij beseffen niet dat zij zondigen en Christus onteren. Verkeerde leer en haar vruchten zullen met het goede zaad en haar kostbare vruchten opgroeien tot de tijd van de oogst. Voor wij verder spreken over de oogsttijd een enkel woord in betrekking tot de plaats waar het goede zaad en het onkruid samen opgroeien. Er wordt wel eens gezegd: “We kunnen geen zuivere gemeenschapskring hebben, want de Heer Zelf heeft gezegd dat de bozen altijd bij ons zullen zijn en dat wij hen niet kunnen uitroeien die zonen des bozen zijn”. Dat is en wordt gezegd in de veronderstelling dat de Heer spreekt van de Gemeente. De Gemeente, de Vergadering des Heren, staat echter in ‘t geheel niet voor de aandacht van Hem. Hij spreekt over het Koninkrijk der hemelen en dat is, zoals reeds herhaaldelijk gezegd: **niet de Gemeente**. Als de openbaring betreffende de Gemeente gegeven wordt, zegt de Heer **dat het boze in de Gemeente niet getolereerd mag worden**.

“Maar indien uw broeder tegen u zondigt, ga heen, bestraf hem tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, hebt gij uw broeder gewonnen. Maar indien hij u niet hoort, neem nog een of twee met u, opdat door de mond van twee of drie getuigen alle woord besta. En indien hij naar hen niet horen wil, zo zegt het aan de gemeente; en indien hij naar de gemeente niet wil horen, zo zij hij u als de heiden en de tollenaar” (hoofdstuk 18:15-17). **Dit is de manier waarop het boze in de Gemeente behoort behandeld te worden**. In de Brieven vinden wij talloze **vermaningen** dat boze leer en boze wandel tegen het Evangelie in de Gemeente niet kan worden toegestaan. De **Gemeente moet het boze oordelen**. Tot de Gemeente wordt niet gezegd: “Laat beiden tezamen opwassen”. **De akker is niet de Gemeente**, maar de wereld en in de wereld vindt plaats, wat in de gelijkenis wordt voorgesteld, in dat deel van de akker waar het goede zaad is gezaaid, in de gehele sfeer van het **belijdend** Christendom.

De oogst is het einde der [kerk]bedeling. De oude en nieuwe vertaling heeft in vers 40 “voleinding der wereld”. Dat heeft velen in de war gebracht.

Het einde van de wereld is nog een heel eind verwijderd. Het einde van de eeuw (bedeling) waarin wij leven, nadert met rasse schreden. Wat zal er dan geschieden? De Heer zegt:

40 Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het ook zijn bij de voleinding van deze wereld:

41 de Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen,

42 en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

43 Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen. (Mattheüs 13:40-43; HSV).

Tevoren zegt de Heer in de gelijkenis: “In de tijd des oogstes zal Ik tot de maaiers zeggen: Leest eerst het onkruid bijeen, en bindt het in hossen om het te verbranden; maar brengt de tarwe samen in Mijn schuur” (vers 30).

De voleinding der eeuw is dezelfde zaak als in Mattheüs 24, toen de discipelen vroegen, wat is het teken van Uw komst en van de voleinding der eeuw? Het einde der eeuw zal Joods zijn; de Joodse geschiedenis begint opnieuw met de gebeurtenissen die in de laatste week van Daniël vallen, in de 70e [jaar]week. Van dit einde spreekt de Heer. De engelen zullen dan de maaiers zijn. Dit komt overeen met wat wij in Openbaring 14:14-20 lezen. “En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat één, de Zoon des mensen gelijk, hebbende op Zijn hoofd een gouden kroon, en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere Engel kwam uit de tempel, roepende met grote stem tot Hem die op de wolk zat: Zend uw sikkel en maai! want de ure om te maaien is gekomen; want de oogst der aarde is overrijp geworden”.

Sommigen die de onschriftuurlijke leer verkondigen, dat de Gemeente op aarde zal blijven tot het einde van de wereld en door de grote verdrukking moet gaan, hebben deze gelijkenis gebruikt om hun inzichten te ondersteunen. Wij herhalen, dat de gelijkenis met de Gemeente niets heeft uit te staan. Toen de Heer sprak van het binden van het onkruid in bossen en het verzamelen van de tarwe in de schuur, leerde Hij niet dat de tarwe de Gemeente voorstelt [de ware gelovigen, die in de hemel zullen worden opgenomen], en dat de inzameling van de Gemeente Zijn laatste handeling in deze [kerk]bedeling zou zijn. De tarwe is natuurlijk het goede zaad, het goede zaad zijn de zonen van het Koninkrijk. Dat alle ware gelovigen het goede zaad zijn en als zodanig zonen des Koninkrijks, zal niemand betwijfelen.

Nadat de Gemeente van de aarde is weggenomen, vóór de voleinding der eeuw begint, zal er zoals de profeten voorzeggd hebben, tarwe zijn op de aarde. Er zal zaaiing zijn. Dan zal werkelijk het woord des Koninkrijks gepredikt worden. Het Evangelie van het Koninkrijk zal gedurende het einde der eeuw geproclameerd worden en het zaad zal opkomen. Een grote menigte zal uit de grote verdrukking komen, die hun klederen gewassen hebben in het bloed des Lams. Deze menigte zal bijeenvergaderd worden ten tijde dat het onkruid bijeenverzameld wordt om te verbranden. De tarwe, de zonen van het Koninkrijk, zullen in Zijn schuur verzameld worden, bewaard en behoed voor het Koninkrijk dat op de aarde zal opgericht worden. “Dan zullen de rechtvaardigen blinken gelijk de zon in het Koninkrijk huns Vaders”. Dit herinnert zeer sterk aan de uitspraak van Mattheüs 25:34, “Komt gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld”.

Deze woorden zijn niet tot de Gemeente gericht, maar tot de vele duizenden die uit alle volken komen (Openbaringen 7) en het Koninkrijk is niet de hemelse heerlijkheid, maar het aardse Koninkrijk.

De Gemeente met haar hemelse roeping en bestemming, wij herhalen het, wordt in deze tweede gelijkenis niet gezien.

Laten we de drie grote feiten die deze gelijkenis leert, vasthouden. Ze zijn:

1. De vijand, de duivel begint zijn werk in het begin van de [kerk]bedeling.

2. Het is een vermengde bedeling, goed en kwaad groeit tezamen op. Deze toestand verandert niet gedurende de bedeling.
3. De vermengde toestand zal ophouden bij de voleinding der eeuw (kerkbedeling). De zonen van het Koninkrijk zullen het Koninkrijk beërven. Het onkruid wordt in bossen gebundeld en verbrand.

De twee volgende gelijkenissen, van het mosterdzaad en het zuurdeeg, openbaren nog meer de verborgenheden van het Koninkrijk. Zij behoren bij elkaar: Uit de voorstelling van deze gelijkenissen leren wij, hoe de populaire uitlegging van vele uitleggers uit het Christendom alles onderste boven gekeerd hebben. De fout van deze onjuiste uitlegging komt voort uit de grote fundamentele vergissing, dat de Heer de Gemeente op het oog zou hebben gehad toen Hij sprak over het Koninkrijk der hemelen en dat de Gemeente dat Koninkrijk is. Daarom wordt aangenomen dat als de Heer over het mosterdzaad spreekt dat een grote boom wordt, die bescherming biedt aan de vogels, een profetie is over de uitbreiding der Gemeente. Het zuurdeeg wordt daarom beschouwd het Evangelie te betekenen met zijn alles doorzurende kracht. Dit alles is radicaal verkeerd.

De DOLIK tussen de TARWE

In de WERELD zijn er ware en valse christenen. Zij groeien samen op tot aan de oogst, het oordeel. Het tijdsbestek is de kerkbedeling.

Er wordt wel eens gezegd: "We kunnen geen zuivere gemeenschapskring hebben, want de Heer Zelf heeft gezegd dat de bozen altijd bij ons zullen zijn en dat wij zonen van de boze niet kunnen uitroeien". Maar de Heer spreekt niet van de Gemeente. Hij spreekt over het Koninkrijk der hemelen en dat is niet de Gemeente*. Als de openbaring betreffende de Gemeente gegeven wordt, zegt de Heer dat het boze in de Gemeente niet getolereerd maar geoordeeld moet worden. Tot de Gemeente wordt niet gezegd "Laat beiden samen opwassen" maar "Verwerp een kettters mens na een eerste en tweede terechtwijzing" – <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vermanen-terechtwijzen.pdf> .

* De term "koninkrijk der hemelen" slaat niet op een rijk in de hemelen, maar op een rijk op aarde. In Daniël 2:44 staat dat God een koninkrijk oprichten zal. Dit rijk staat in contrast tot het rijk van Satan, die nu nog de macht heeft over koninkrijken (Mattheüs 4:9).

Zie verder hier:

- o "De 7 gelijkenissen in Mattheüs 13", ook van Gaebelein:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Gelijkenissen-Mt13.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm